

विदशवरावरजोपमं विष्णुतुल्यं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

सुरपतिसमविक्रमस्ततस्त्रिदशवरावरजोपमं युधि ॥ दिनकरकिरणप्रभैः पृषत्कैरवितनयोभ्यहनच्छिनिप्रवीरं ॥ ९ ॥ तमपिसरथवाजिसारथिशिनिवृष
भोविविधैः शरैस्त्वरन् ॥ भुजगविषसमप्रभैरणेपुरुषवरंसमवास्तुणोत्तदा ॥ १० ॥ शिनिवृषभशरैर्निपीडितं तव सुहृदो वसुषेणमभ्ययुः ॥ त्वरितमतिरथारथ
र्षभंहिरदरथाश्वपदातिभिः सह ॥ ११ ॥ तदुदधिनिभमाद्रवद्वलं त्वरिततरैः समभिद्रुतंपरैः ॥ द्रुपदसुतमुखैस्तदाभवत्पुरुषरथाश्वगजक्षयोमहान् ॥ १२ ॥ अथ
पुरुषवरौ कृताहिकौ भवमभिपूज्ययथाविधिप्रभुं ॥ अरिवधकृतनिश्चयौ द्रुतं तव बलमर्जुनकेशवौस्तौ ॥ १३ ॥ जलदनिनदनिःस्वनरथंपवनविधूतपताकके
तनं ॥ सितहयमुपयांतं मतिकंकृतमनसोदहशुस्तदारयः ॥ १४ ॥ अथविस्फार्यगांडीवरं येनृत्यन्निवारजुनः ॥ शरसंवाधमकरोत्खंदिशः प्रदिशस्तथा ॥ १५ ॥
रथान्विमानप्रतिमान्मज्जयन्सायुधध्वजान् ॥ ससारथितदाबाणैरभ्राणीवानिलोवधीत् ॥ १६ ॥ गजान्गजप्रयंतं श्ववैजयंत्यायुधध्वजान् ॥ सादिनोश्वांश्च
पत्नींश्च शरैर्नन्येयमक्षयं ॥ १७ ॥ तमंतकमिव क्रुद्धमनिवार्यं महारथं ॥ दुर्योधनोभ्ययादेको निघ्नन्बाणैरजिह्वगैः ॥ १८ ॥ तस्यार्जुनो धनुःसूतमश्वान्केतुंच
सायकैः ॥ हत्वा सप्तभिरेकेन छत्रं चिच्छेदपत्रिणा ॥ १९ ॥ नवमंच समाधाय व्यस्तजत्वाणघातिनं ॥ दुर्योधनायेषु वरंतद्रौणिः सप्तधाच्छिनत् ॥ २० ॥ ततोद्भौ
णेर्धनुश्छित्वा हत्वा चाश्वरथान्शरैः ॥ कृपस्यापितदत्युग्रं धनुश्चिच्छेदपांडवः ॥ २१ ॥ हार्दिक्यस्य धनुश्छित्वा ध्वजं चाश्वान्स्तदावधीत् ॥ दुःशासनस्येष्वसनं छि
त्वारार्धेयमभ्ययात् ॥ २२ ॥ अथसात्यकिमुस्तज्यत्वरन्कर्णोर्जुनं त्रिभिः ॥ विध्वा विव्याध विंशत्या कृष्णं पार्थपुनः पुनः ॥ २३ ॥ नग्लानिरासीत्कर्णस्य क्षिपतः
सायकान्वहून् ॥ रणे विनिघ्नतः शत्रून् क्रुद्धस्येव शतक्रतोः ॥ २४ ॥ अथसात्यकिरागत्य कर्णं विध्वा शितैः शरैः ॥ नवत्यानवभिश्चोर्गैः शतेन पुनरार्पयत् ॥ २५ ॥
ततः प्रवीराः पार्थानां सर्वे कर्णमपीडयन् ॥ युधामन्युः शिखंडी च द्रौपदेयाः प्रभद्रकाः ॥ २६ ॥ उत्तमौजा युयुत्सुश्च यमौ पार्थ एव च ॥ चेदिका हृषमत्स्यानां केक
यानां च यद्वलं ॥ २७ ॥ चेकितानश्च बलवान्धर्मराजश्च सुव्रतः ॥ एते रथाश्च द्विरेदः पत्तिभिश्चोर्गैः विक्रमैः ॥ २८ ॥ परिवार्य रणे कर्णं नानाशस्त्रैरवाकिरन् ॥ भा
षंतो वाग्विरुग्नाभिः सर्वे कर्णवधे धृताः ॥ २९ ॥ तांशस्त्रवर्षिबहुधा कर्णं शिच्छित्वा शितैः शरैः ॥ अपोवाहास्त्रवीर्येण द्रुमं भंक्ते वमारुतः ॥ ३० ॥